

Synod Info

1/2025:

Glöd.

* Betraktelse: Tidevarv komma, tidevarv försvinna (MR)	1
* Hälsning från ordföranden: Glöd (AL)	1
* Lokalt: Mariadöttrarna i Vallby (MDV)	2
* Internationellt: Väckelse i Finland (BJ)	3
* Presentation av Synodrådet (GH/GV)	5
* Lär känna engelska församlingar <u>och danska menigheter!</u>	6
* Redaktören efterlyser (JN)	7
* Var hittar jag bekant gudstjänst och präst?	8

– Stöd Synodens arbete – vision och opposition!

* Förbön och gåva: plusgiro 78 05 51-8.

* Medlemsavgiften 2025 200:- (girot ovan).

Ny medlem?! Medlemskap visar ditt intresse men avgör även att Synoden som frihetstecken syns. Maila info@synoden.se eller ring direkt, 073 374 67 33! (*Obs - Jönköpingsdekanat har eget giro!*)

Välkommen till Gemenskapsdygn i Hjälmseryd!

28-29 mars: middagsbön kl 12.30 till lunch kl 13.

* Kurt Enström: Bibelföredrag fre em – ”Vem Gud är och människors bilder av honom.” Morgonmässa cel J Nilsson.

* Seminarium lö fm med Synodrådet: ”Hand i hand med Jesus”

* ”Tankar kring kön, identitet och skapelseordning - processen bakom en bok med många författare.”

Föredrag av red Anette Westöö och Ralf Ebel kl 14.

29 mars kl 15.15 Synodens årsmöte 2025.

Val av Presesråd. Handlingarna till medlem 24/25.

För den som funderar på extra-ordinära gåvor – kontakta ordföranden eller kassören. Omsättningen är symbolisk och omfattar f.n. ca 50.000.

Synod Info per post med inbetalningskort till alla intresserade utan specifik kostnad men gärna en gåva! Maila info@synoden.se

Betraktelse: Tidevarv komma, tidevarv försvinna.

Jag mötte en bekant i matbutiken i veckan. Han är pensionär som jag och har varit verksam i IT-branschen under många år. Jag frågade om han jobbade något extra numera. ”Nää, i min bransch är det nytt hela tiden, man blir fort omsprungen. Annat är det för er präster, ni talar ju om samma gamla händelser varje gång”, var hans något skämtsamma svar. Jag insåg senare att omedvetet hade vännen rätt.

Det är faktiskt en kristen kallelse att stå för ”samma gamla sak” oberoende av tid och plats, att inte hänga på varje trend i samhället. Kyrkan skall förvalta den tro som en gång getts åt alla heliga i alla tider. Självklart menar jag inte yttre ordningar i första hand. Översättningar av bibeln, sångtexter och ordvändningar ändras med tidens gång. Kyrkan är inte ett hembygdsmuseum. Men under mina mer än 50 år som aktiv kristen i Svenska kyrkan har jag märkt att man alltför ofta fallit för frestelsen att släppa på Guds ord. Beslut på central nivå, nya kyrkohandböcker, biskopsuttalanden eller utpekade inriktningar pekar alltför ofta i en annan riktning än det Bibeln lär. Ofta gör det att kristna tappar frimodigheten, isolerar sig eller bara blir bittra. Särskilt när främmande läror får fäste i den lokala församling man älskat och sett som sitt andliga hem.

Vi är på väg in i kyrkoårets fastetid. Det är en tid då kristna kallas till fördjupning av sin tro och pröva sitt liv gentemot Guds ord. Din och min kallelse är att leva nära Jesus och visa på hans vilja i vår omvärld. Det är en glädje att få tjäna Herren och leva i hans välsignelse. Samtidigt vet vi alla att det kan vara svårt. Tron möter utmaningar, kompromisser, tidsandan gnager på frimodigheten. Då är det viktigt att veta att du och jag är på det vinnande laget. Vapnen är inte samtidens drev och förtal. Inte heller olika slags majoritetsbeslut. Vapnen är av ett helt annat slag: ”Guds ord är levande och verksamt. Det är skapare än något tveeggat svärd.” (Hebr 4:12) När jag lever med Guds ord i min vardag, i mina frestelser eller inför avgörande beslut så är jag på en säker grund. Då är jag väpnad och trygg i alla prövningar. Och inte bara på ett passivt sätt, som ett skydd mot angrepp. Det är också en kristens sätt att kämpa sin kamp, med Guds ord som vapen. På det sättet har man kämpat tiderna igenom och det har alltid fungerat.

Inte så att man haft en majoritet av människor bakom sig, men tron har hållit sig brinnande och evangeliet har spridits. För det viktiga är inte att jag ensam är på rätt väg. Jesus kallar varje kristen att vara hans vittne i världen så att Guds vilja blir känd. Jesus använder i Bergspredikan bilden att ”sätta ljuset på ljushållaren så det lyser för alla i huset.” (Matt 5:15) Den kallelse tror jag att vi skall bära med oss varje dag, på den vägen blir vi alla välsignade och omgivningen dessutom!

Mats Rondahl, Luleå

Hälsning från Ordförande: Glöd.

På senaste kontaktpersonträffen medverkade Berth Löndahl, tidigare red. för SPT, och höll ett intressant och upplyftande föredrag om glödpunkter och hur vi skulle arbeta för att ta vara på dessa embryon till en större andlig eld – hos oss själva och hos andra.

2.

Glödpunkt är ett ord som vi kan fundera kring, när vi ser på oss själva som bärare av det kristna budskapet. Glöd falnar av olika orsaker och vi behöver också själva något att ta fyr i för att skapa eld. Vi behöver alltså agera, både för att hålla vår egen tro levande, samtidigt som vi för över glöden, elden, engagemanget till andra. Tro kan vi inte göra åt någon annan, men ge förutsättningarna för det bör vi arbeta med.

Ofta – och det behövs – bekymrar vi oss över marknadsföringen, hur vi ska nå ut till många på en gång. Allt för ofta tänker vi kanske bara via våra organisationer, samfund och föreningar. Lite för sällan på vår egen enskilda betydelse. Var inte rädd för att tala om Jesus också i sammanhang där det inte känns bekvämt eller naturligt. Vi har oförtjänt tystats alltför mycket av sekulär påverkan, både i och utanför kyrkan. Jesu budskap är evigt hållbart.

I Bibeln ser vi betydelsen av det mänskliga mötet. Det personliga vittnesmålet till de ofrälsta och ännu icke invigda är uppenbart ovärderligt. Jesus sa aldrig, jag kommer inte om vi blir färre än... då är det inte lönt...

Naturligtvis behöver vi även som personer fundera hur vi nås enskilt i våra uppdrag, och framförallt för att få glöden och gnistan att fortsätta arbetet. Det är lätt att fastna i en känsla av hopplöshet, när uppgiften känns överväldigande eller det känns som man inte når någonstans.

Det var glädjande, att både få se och höra så många av kontakt-personerna och även få höra en del konkreta positiva lokala upplevelser. Ett sådant erfarenhetsutbyte är ofta till gagn för allas gnista och glöd. Vi gläds tillsammans där vi lyckas med vår mission. Det är alltid möjligt att skriva några rader i SyInfo om någon lokal händelse som varit framgångsrik för missionen eller själavården, för den som vill.

Ibland behövs det kanske en ”ram” eller någon form av handledning, också i arbetet i det lilla sammanhanget, för den som vill göra något konkret i mötet med någon som visat intresse för den kristna tron. Kanske för dem som redan träffas och nu vill bjuda in nya i gemenskapen. Där har vi i Synodens styrelse, Synodrådet, i kontakterna med Håkan Sunnliden som arbetat länge med detta, börjat ta del av vägledningmaterialet ”**Hand i hand med Jesus**”. På ett lättillgängligt och överskådligt sätt, leds man steg för steg, på biblisk grund och luthersk förklaring, in i sin livsvandring med Jesus.

För den som kommer till Gemenskapsdygnet 28-29/3 eller direkt till årsmötet i Hjälmseryd, lördagen den 29 mars, kommer materialet att finnas till påsyn. Beställningar görs direkt på Håkan&Victor Sunnlidens hemsida, sunnliden.se. Välkomna!

Ann Lång, ordf.

Lokalt: En hälsning från Mariadöttrarna av den Evangeliska Mariavägen i Vallby utanför Enköping, januari 2025.

Under förra seklet fann Herren ett hjärta som såg sin tids nöd. Det är Paulina Mariadotter. Hon levde med all den nöd som fanns i de unga kvinnor hon hade ansvar för men också nöden i sitt eget liv och sina

kollegor. Och inte minst i Europa under och efter krigsåren på 40-talet.

Hennes fråga: Var finns svaret? Hur lever vi som kristna i denna orons tid när våld och maktkamp präglar livet för folk och länder? Hur lever vi så att Kristus och hans liv blir synligt och får fäste?

Så började hon lyssna efter svar. Samman med vänner och kollegor tog hon upp de konkreta frågorna. Hon lyssnade och samtalade, lydde den visshet hon fick. Och Herren kunde handla i deras liv och utifrån den enhet som skapades.

Så växte vissheten fram att den enda hållbara grunden för ett liv samman med andra finns i Kristi Försoning. Att ta emot Hans försoning in i det personliga livet och ta emot hans uppståndelses kraft till liv. Detta blev början till det klosterliv mitt i världen som vi lever idag.

Herrens Moder visar vägen genom sitt ”Ja Herre ske med mig som du vill” till detta som är för oss människor, för oss var och en totalt omöjligt. Så har Paulina Mariadotter och våra äldre generationer Mariadöttrar härdat ut i sina liv och visat vägen.

I livet samman så kan det ju uppstå konflikter. En konkret och beprövad ”nyckel” har de givit oss. Det är att ge upp min rätt att ha rätt även om jag med hela min varelse menar att ”jag” har mer rätt än min syster. Vi har blivit påmind om att GUD vår Skapare och Fader gav upp sin rätt att ha rätt över den mänsklighet Han skapat och som inte ville höra Honom. Han fann VÄGEN genom Kristi Försoningsdöd på Korset. När ”jag” vågar och vill i tillit till Herren ge upp mina uppfattningar så öppnar det för Den Helige Ande.

Hur var det för den första generationen kristna? De levde ju också i en orolig tid.

I Bibeln är det tydligt hur avgörande kärleken är, till Herren, till min nästa och mig själv. Jesus uppenbarar att denna kärlek gäller alla människor. Lärjungarna hade något totalt nytt, som alla kunde se för sina ögon. Det var Budskapet att Jesus Kristus hade dött för vars och ens synd och att Han hade uppstått. Han hade segrat. Detta tog de emot i tro och levde i tro och lydnad. Så spreds budskapet om Kristus och hans död och uppståndelse till allt fler. Alla kunde för sina ögon se att det var möjligt att leva samman i fred och försoning.

Livet i försoning och kärlek till enhet är Herrens handlande och Hans uppdrag till oss Mariadöttrar och det klosterliv han kallar oss att leva i vår kyrka idag. Ett uppdrag som bara kan ske i Hans uppståndelses kraft. Det är förunderligt att vi som en enhet kan få vara en liten springkälla som förmedlar tron och hoppet och Kristi liv och kärlek in i vår tid. En liten rännil bland många fler som Herren Gud skapar och kallar i vårt land och vår kyrka, ja i hela kristenheten.

Internationellt: Finländska väckelserörelser under 18- och 1900-talen.

1800-talets fyra väckelser

Med finländska väckelserörelser menar man vanligtvis de fyra rörelser som uppstod i slutet av 1700-talet och början av 1800-talet: bedjarrörelsen, den pietistiska väckelsen, den evangeliska väckelsen

och laestadianismen. Renqvistianismen räknas ibland som en skild 1800-tals väckelse. Med den blir de fem till antalet. Men i regel är det väckelsen på 1900-talet som fått benämningen femte väckelsen.

Bakgrunden för 1800-talets väckelser hittas i 1700-talets tyska pietism som nådde Finland via Ryssland. Element av herrnhutismen fanns även med i de flesta av 1700- och 1800-talsväckelserna. Typiskt för dem var att lekmän ställde sig i ledningen. Karaktäristiskt för Finlands väckelser är även att de stannat inom den lutherska kyrkan och fungerat som förnyelserörelser. Idag är rörelserna i regel organiserade som föreningar.

Bedjarrörelsen är landets äldsta och minsta väckelserörelse. Den betonar bönen. Den har influerats av den lutherska ortodoxins bönescheman och byaböner. Dess mest kända gestalt på 1700-talet var Abraham Achrenius. Bedjarrörelsen hade också en koppling till den ovan nämnda renqvistianismen, med Henrik Renqvist som upphovsman. Den kännetecknades av att nåden söktes genom bön och att Guds ord skulle läsas under bön. Än idag präglar bedjarrörelsen livet i Raumo- och Nystadstrakten i västra Finland. Rörelsen är idag organiserad i föreningen *Länsi-Suomen Rukoilevaisten yhdistys*.

Pietismen betonade den personliga tron i kombination med en rädsla för att alltför lätt tillägna sig Guds nåd. Paavo Ruotsalainen blev från 1810-talet pietismens andliga ledare i Finland. Yttre fromhet var viktig, exempelvis skörtdräkten. Stugmöten ("seurat") var fromhetslivets vanligaste uttryck. Till Ruotsalainen slöt sig på 1830-talet en österbottnisk väckelse (huvudsakligen svenskspråkig), med bland andra Jonas Lagus i spetsen. Studentpietistiska präster, bland andra Lars Stenbäck, förenade sig med den österbottniska pietsimen på 1830- och 1840-talen. Den finskspråkiga pietsimen fick under ledning av Wilhelmi Malmivaara i slutet av 1800-talet en tydligt kyrklig inriktning. Den kallas *herännäsiyys* ("de väckta") och har haft stor betydelse för det andliga livet i den lutherska kyrkan i Finland, särskilt i Österbotten, Norra Savolax och Norra Karelen. Dess organiserade form är föreningen *Herättäjä-Yhdistys*.

Den evangeliska rörelsen uppstod genom en grupp som bröt sig lös ur den pietistiska folkväckelsen. De betonade Guds nåd och ansåg att pietismen lade för stor vikt vid ånger och bättring. Den evangeliska rörelsens upphovsman var Fredrik Gabriel Hedberg. Han hade studerat Martin Luthers skrifter och nått evangelisk klarhet: den rättfärdiggörande tron växlar inte med känslorna, utan har sina fasta förankring i Herrens "nådesord". Budskapet spreds via traktat och böcker samt genom lekmanapredikanter. Förkunnelsen lade tyngdpunkten vid Kristi fullbordade försoningsverk – utan trösklar för nåden. Syndaren får lita på Guds ords löften om nåd i Kristus. Den evangeliska rörelsen spred sig under 1800- och 1900-talet till hela Finland med början i Åboland. Lutherska Evangeliföreningen, som till följd av väckelsen hade grundats år 1873, delades år 1922 på språklig grund i två: finskspråkiga Lutherska Evangeliföreningen (*Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys* eller Sley) och Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland (SLEF).

Laestadianismen fick sitt namn efter Lars Levi Laestadius. Rörelsen spred sig från år 1846 i norr i Norge, Sverige och Finland. Kännetecken var offentlig syndaavlösning och extatisk frälsningsglädje (liikutukset). Laestadianismen var en lekmannarörelse med lekmannapredikanter. Den har i regel spritt sig genom rörelsens egna medlemmar. Idag har rörelsen flera olika riktningar i Finland på både finskt och svenskt håll. På grund av många schismer har rörelsen delats i sinsemellan konkurrerande grupper. De mest betydande i Finland är den nya väckelsen (*Usherätys*) och gammallaestadianerna, som tillhör organisationen *Suomen rauhanyhdistysten keskusyhdistys*. En koppling till den har *Laestadianernas Fridsföreningars Förbund* (LFF) som verkar i Svenskfinland.

Brita Jern (1900-talets väckelse i kommande Sy Info 2 2025.)

Presentation av Synodrådet (GH/GV)

1 Ersättare Göran Hallberg. Min första kontakt med Synoden skedde i början av 1980-talet med visionen av att kunna vara något av ett alternativ till den allt starkare politiska styrningen av Svenska kyrkan. Nya dekanat kom snabbt tillstånd. En av medlemmarna var den eminente Carl Strandberg, domprost i Strängnäs, som lämnade kyrkomötet delvis i protest mot nyordningen 1982. I Katrineholm fanns en grupp som träffades regelbundet till uppbyggelse och gemenskap.

- Personligen hade jag en mycket älskad farmor. Hon var barnvakt under barnåren och under tonåren hälsade jag på henne varje vecka. Då bodde vi i Äppelviken i Bromma. Långt senare har jag förstått att jag var något av hennes böneämne. Gymnasietiden var det Pro Vero, den kristna skolföreningen på Norra Latin, en skola med oerhört rikt föreningsliv. Under militärtiden i Karlsborg klarnade framtidsvägen: att läsa teologi, och så blev det. Jag var biträde till skolprästen i Stockholm, engagerad i Rådo (Rum Åt De ofödda), framväxten av Ny jul som blev Ny Gemenskap och 1971 prästvigd av Ingemar Ström tillsammans med 10 andra. Då hade jag börjat fundera i ämbetsfrågan.

- Mer om detta senare i en artikel i Synodens Tankesmedja. GH

Ledamoten Gunvor Vennberg. Jag heter Gunvor Kristina, vilket ungefär betyder ”Den stridbara kristinnan”. Jag växte upp i det som idag kallas Equmeniakyrkan, men var såsom andra i min generation född in i Svenska kyrkan och deltog i barnkören där. Jag föddes 1979 i Salems församling (mellan Södertälje och Stockholm) och var som ung vuxen aktiv i Vännäs församling, där jag gifte mig med kyrkvärden. Den lokale prästen Bo Nordin hade många diskussioner med mig om barndopet, men det var till sist Guds eget nådeshandlande med våra helt unga barn som övertygade mig om det riktiga i att döpa de små.

Liksom min man Fredrik Vennberg hade jag tagit steget in i kyrkopolitiken och senare kommunpolitiken för Socialdemokraterna. Vid en smutsig valprocess ställdes jag själv inför ett val: Jag upplevde att jag nu måste protestera, också om det kostade mig mitt

(politiska) liv – annars kunde jag inte på allvar kalla mig kristen. Genom senare engagemang i Frimodig kyrka stiftade jag bekantskap med Svenska kyrkans bekännelserörelser på allvar. Luleåprästen Torbjörn Lindahl i FK blev betydelsefull i min egen brottnings frågan om jag hade en prästkallelse under studietiden, en brottnings som så småningom utmynnade i en tydlig inre mening att det var diakon jag skulle bli. Sedan vi traditionellt troende i FK fått en tydlig uppmaning av S gruppledare: "Byt Kyrka!" Så valde jag att gå en Master i Diakoni på distans från Oslo, med målet att bli diakon i Den Norske kirke. Jag har tjänstgjort där ett år under pandemin 2021.

Jag fick nåden under en 3,5 årsperiod att få all kraft genom den heliga kommunionen, dvs om den var enligt Jesu instiftelse. Det inträffade då alltfler församlingar övergått till att fira nattvard med potatismjölsoblater och avalkoholiserat (kokt) vin, däribland alla svenskkyrkliga församlingar inom tio mils avstånd från Vännäs. Trots stora omkostnader reste vi mycket, och min man började studera till präst.

Nu fem år senare, efter några år i Västsverige och året i Norge predikar min man som veniat och jag är behörig lärare i bl.a. hem- och konsumentkunskap, som jag också undervisar i på heltid. Därutöver driver vi det lilla jordbruksföretaget och äger bl.a. Brattfors bönhus och härbärgerar Vännäs församlings tavlor av Theo Forrer i vårt andaktsrum i Vännäs. Vi är aktiva i ELM Nords församlingar i Vännäs och Umeå där vi numera kan fira minst söndaglig högmässa. Hur det blir i framtiden får vi se, men ett är säkert: "Herren är min andel, min bägare. Du bestämmer mitt öde." (Ps 16:5) GV (SyInfo 4/24: Lars Gustafsson och Boris Pahlm)

Glöm inte möjligheten till Bibelstudium på distans.

Christian och Karin Braw tar emot intresse på tel 0478-500 22. Du får ett studiebrev. Du ringer på angiven tid till gemensamt telefonnummer och inbjuds vara med genom att knappa in den kod du fått. Mer info per mail info@synoden.se.

Från <https://synoden.se/tankesmedja/> 85 bidrag:

Nr 85. Läst: Och se, det var mycket gott.

Nr 84. Historisk romandebut - modern självårdslitteratur?!

Nr 83. Helkyrklighet – oavsett ämbete?

Lär känna engelska församlingar och danska menigheter!

Svenska kyrkan står i gemenskap också med Engelska kyrkan. Nedan Två församlingsskyrkor i Oxfordstiftet (**Växjö** stifts vänstift) som får känna stödet i Engelska kyrkans fem riktmärken 2014

https://www.churchofengland.org/sites/default/files/2017-10/the_five_guiding_principles.pdf

* **Hanslope, St James the Great**, Church End, off Market Square, Hanslope, Milton Keynes

<https://stjameshanslope.org>

* **St Paul Banbury**, St Paul's Church, Warwick Road, Banbury

<https://www.stpaulsbanbury.org>

*** Några danska menigheter inom ramen för frihetsordningarna:**

<https://luthersk-netvaerk.dk/menighedsnetvaerk/medlemmer/>

Redaktören efterlyser

Precis innan vi trycker Synod Info 1 2025 kommer tips om nyhet i Kyrkans Tidning. Engelska kyrkans liturgiska kommission avvisar glutenfritt bröd som nattvardselement. Vi återkommer till frågan i senare nummer.

Från Engelska kyrkan kommer också ställningstagande vad gäller frågan om välsignelse av samkönade par. Biskop Roderick Thomas varslade redan när han var här 2023 att denna splittring går djupare för den evangelikale än den anglo-katolska. Undergrävandet av läran om frälsningen, i praktiken en omskrivning av bibelns undervisning om vad som är synd, gör det omöjligt för dem att ha något att göra med en sådan biskop. Man avvaktar alltså inte frågan om eventuellt vigseltvång utan tar ställning inför tanken om att välsigna synd. Hos oss hamnar frågorna inte minst i knäet på den som ska undervisa konfirmander. Vad får och kan sägas och vad ska vänta? Detta behöver också bearbetas mer ingående i kommande nummer.

Det är inte helt utan anledning att frågor som dessa kommer i Trettondedagstid. F Gunnar påpekar i sin Kyrkoårsgenomgång - Nådens År - att den senare delen av denna kyrkoårstid aktualiserar pastorala utmaningar. Läsningen av Timoteus- och Titusbreven hör hit. Det är därför böneveckan för Kyrkans enhet hör hemma här. Under veckan som gick läste vi evangeliet med liknelsen om ogräset i åkern. Den obibliska undervisningen att det inte skulle göra skillnad om vi är man eller kvinna är en av västvärldens svåraste ogräs att möta. Det handlar inte ens om hur relationerna som sådana ser ut utan hur vi undervisar om vad Gud vill med sin skapelse av man och kvinna. Den könlösa utopin har präglat kulturvisionerna sedan franska revolutionen. Årets föreläsning i samband med årsmötet är ett viktigt bidrag i det samtal som knappt har börjat. Antologin som Westöö och Ebel arbetat fram *Och se det var mycket gott* har mer än tiotalet bidrag. Synoden gav ut en liknande antologi 2000 men denna är mer ingående. Det är ett tillfälle att närma sig svåra frågor som berör alla, inte minst våra unga. Undervisningen om hur ljuset får lysa hos oss handlar om att å ena sidan en ljusskygg ska få dras till det ljuset men lika sant att det ljuset avslöjar all lögn.

Den som önskar är välkommen att höra av sig till Synodrådet vad gäller frågor om Presesrådet – hur det är tänkt att fungera. Framför allt handlar det om att möta människor som kläms av krav både från kyrka och församling, samhälle och närstående, och att tydliggöra Synodens tecken att det finns kyrkfolk i Svenska kyrkan som ber om mer och tydligare vägledning och närvaro. Men också en så praktisk sak som frågan hur jag kan vara trygg i sakramentsförvaltningen på mitt yttersta. Det behövs en skriftlig Intresseanmälan för att ett Presesråd ska nå fram. Att lista den/dem man har absolut andligt förtroende för säger en hel del. Välkomna att fråga om sådana saker.

Någon bad om fler exemplar av föregående Sy Info 4/24, att det berättade väl om Synoden för nya intresserade. Ett extra exemplar

bifogas här – tänkt att kunna lämnas vidare. Det är lätt att trycka upp flera av gamla nummer. Filen på nätet är också lätt att hämta hem.
Välkommen till årsmötet 2025 i Hjälmteryd! Red Jonas Nilsson

Gudstjänster där man kan känna sig hemma?

Hjälp att hitta gudstjänster där man kan känna sig hemma, präst för mässa i närområdet, bikt m.m., medlemmar på rimligt avstånd:

Norra Luleå stift: Mats Rondahl 070 311 83 71
Södra Luleå stift: Gunvor Vennberg 073 824 01 16
Härnösands stift: Urban Näsholm 070 641 97 25
Hälsingland: Ulf Allenbäck 070 776 54 84
Dalarna: Bo Zetterlund 070 330 79 87
Norra Värmlands kontrakt: Stig Löwenspets 070 606 41 01
Västeråstrakterna: Anna-Karin Andersson 021 14 68 81
Uppland (inkl. Sthlm:s innerstad): Lennart Ericsson 070 566 51 17
Birka kontrakt: Hans Gustafsson 070 594 75 68
Södertörn: Stellan Bengtsson 070 648 52 08
Södermanland: Göran Hallberg 0151 303 04 (tidiga mornar)
Bohuslän: Carl-Henrik Karlsson missionsweden@gmail.com
Östra Östergötland: Kurt Enström 070 533 45 48
Borås: Hanna Lindholm 070 881 01 39
Göteborg: Marie Persson 070 682 41 22
Jönköpings län: Mattias Fjellander 0371 173 19
Mellersta Halland: Andreas Lindholm 070 855 25 05
Kronobergs och Kalmar län: Christian Braw 0478 500 22
Skåne/Blekinge: Lena A Artman 070 969 28 87
Malmö: sr Gerd Svensson 070 874 39 94

Önskar du förbön för dig, församlingen, bibelstudie-/gudstjänstgemenskapen, ring prästen Göran Hallberg 0151 303 04 (tidiga mornar).

– Vi ber, i bön om den Helige Ande efter Bibelns Ord på Svenska kyrkans bekännelses grund, att Herren ville befria, bevara och förnya Svenska kyrkan som en levande och missionerande kristen kyrka som söker den enhet Herren bad om. I Jesu Namn Amen.

Synodrådet 2024-2025 (20240504).

Ordf. Ann Lång, Klippan, 073 374 67 33, ann.lang@hotmail.com, v.ordf. Lars Gustafsson, lars.gustafsson.laholm@gmail.com.

Valberedning: Ulf Allenbäck, sammankallande, 070 776 54 84.

Redaktör Synod Info Adj sekr Jonas Nilsson, nilsson.bja@gmail.com

Adressändring: Kassör A Eliasson, Fagerliden 6, 451 93 Uddevalla.

Obs: Efter *tre* år utan medlemsavgift-A, gåva-B, eller meddelande 2023-25 tas adressen ur registret, närmast i januari 26. Sista påminnelse Sy Inf 4/25.

Din adressetikett visar senaste årets medlemskap (A) eller gåva (B).

Lästips på Synodens hemsida – under fliken ”Inspirationsmaterial”

+ Engelska kyrkans Resurskyrkoprojekt

+ Lina Sandell i sin tid – en Youtube-serie